

Barnpjäsen "Röda Zora" diskuterar demokratin

TEATER

"RÖDA ZORA" AV KURT HELD

SECN: MITTIPRICKTEATERN,
STOCKHOLM

DRAMATISERING & REGI: CLEO BOMAN

Fem trälådor och ett par åror är allt som behövs när Mittiprickteatern spelar "Röda Zora" för låg- och mellanstadieklaser. Det plus ett par röda små glödlampor och några trasor räcker för en spännande historia med lagom upphetsande special-effekter.

Kurt Helds klassiska ungdomsroman "Röda Zora" från 1941 hör (tillsammans med Erich Kästners mer kända "Emil och detektiverna") hemma bland de många antifascistiska och demokratiska ungdomsromaner som gavs ut av tyska författare under och efter andra världskriget. Den utspelar sig i en liten krigsdrabbad kustby i Kroatien, där den vilda, rödhåriga flickan Zora och hennes kumpaner förpestar tillvaron för de rika i byn. De är sin tids gatubarn och stjälar och luras för att överleva. De har sina egna regler och sin tuffa sammanhållning som gör dem hårda för varandra och blinda för den skada de tillfogar andra. De är ute på en farlig väg, men byns trygga fiskare (Lennart Gustafsson) styr med välvilligt bestämd hand dem tillbaka in i samhället.

Eva Welinder som Zora är en rörande kantig gestalt och i rivaliteten mellan pojkarna i gänget finns en rar klunsig humor, men tonläget behöver skruvas ner, klichéer omprövas. Det är inte helgjuten skådespelarkonst som gör "Röda Zora" till en ändå rätt rolig upplevelse. Det är berättelsen

som, i Cleo Bomans dramatisering, på slingriga vägar tar sig till det lyckliga slutet. Plus den där känslan av att teater är här och nu, som ibland, men lite för sällan, sätter spelet i direktkontakt med publiken.

INGEGÄRD WAARANPERÄ

Zora och hennes kamrater förpestar tillvaron för de rika.

FOTO: RAGNHILD FRIDHOLM